

ALBATROS
13 221 KMC-96 14/51
Doporučená cena 80,- Kč

ISBN 80-00-00476-3

Dělání

ZDENĚK SVĚRÁK

ZDENĚK SVĚRÁK

Dělání

VSECHNY
SMUTKY
ZAHÁNÍ

ALBATROS

I.

© Zdeněk Svěrák, 1996
práva prostřednictvím c/o Aura - Pont Praha
Illustrations © Milada Fischerová, 1996

ISBN 80-00-00476-3

KDYŽ BYLA
MAMINKA DÍVČINOU

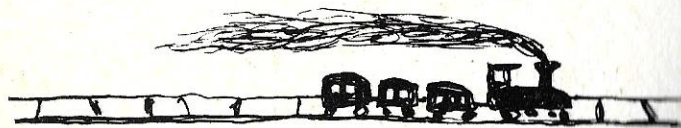
Když byla maminka dívčinou
podobala se víle
Na sobě mívala většinou
šaty jak nevěsta bílé

V kabelce nosila památník
a kdo ji cestou potkal
dojatě usedl na patník
stránku jí veršíkem protkal

Já spanilé slečně zde srdečně
růžové poupě stínuji
Pod tím je řádka J. V. Sládka
jak se dva věrně milují

Jednou tak mládenci cizímu
nabídla čistou stránku
Neuměl slova dát do rýmů
dal jí však napít z džbánku

Řekl, že pracuje náhodou
na stavbě zdejší trati
Ty časy dávno jsou za vodou
dneska mu říkám tati

MAMINČIN
PERNÍK

Kuchyní se vůně šíří
zázraky se ve hmoždíři
zázraky se dějí

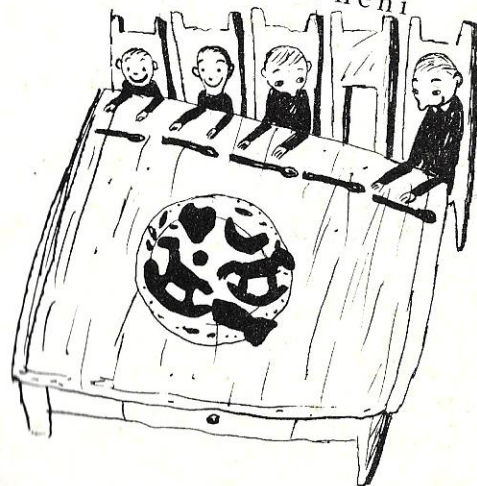
Maminka si chystá věci
bude asi perník péci
bude to ten její

Maminčin perník, však ho znáte
ten nikde jinde nepečou
jezte ho denně o půl páté
dřív než vám léta utečou

Já a moji sourozenci
řadíme se před kredencí
už jsme seřazení

Chybí tu jen bratr Franta
ten toho sní vždycky kvanta

ještě že tu není

MRAVENČÍ
UKOLĚBAVKA

Slunce šlo spát
za hromádku klád
na nebi hvězdy klíčí

Už nepracuj
mravenečku můj
schovej se do jehličí

Máš nožičky uběhané
den byl tak těžký
Pojď, lůžko máš odestlané
v plátku od macešky

Spinká a sní
mravenec lesní
v hromádce u kapradí

Nespinká sám
s maminkou je tam
tykadlama ho hladí

PAN DOKTOR
JANOUŠEK

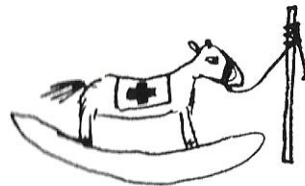
Vzpomínám na dětská stonání
zarděnky, kašel, spála
Teploměr mamince nahání
vždycky se tolik bála

Kdo to k nám pospíchá po schodech
trochu mě ty kroky děsí
Pan doktor popadá sotva dech
a volá: Marode, kde jsi?

Pan doktor Janoušek
brejličky ze zlata, tvářička buclatá
ucho jak led
Pan doktor Janoušek
postavou maličký, udýchán celičký
přispěchá hned

Vzpomínka časem prý okorá
a potom v dým se nám změní
Vzpomínám na pana doktora
který tu dávno už není

Vzpomínám na dětská stonání
na pána, který mě chrání
Pan doktor ke mně se naklání
já ho chci pohladit dlaní

NA TĚ NAŠÍ
POUTI

Na té naší pouti
lochneska se kroutí
Tatínkové a mámy
pospěšte tam za námi

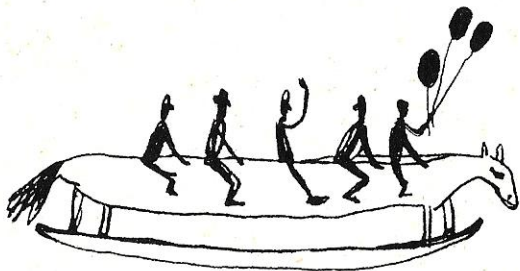
Koupíme si štěstí
bouchneme si pěstí
Fackovací panáci
jsou pro každou legraci

Tatínku, můžu
koupit si žu-žu?
Žaludek si přeplácáte
říkám vám to podesáté

Provazochodci
líbí se otci
Maminka nás domů žene
všechno je tu předražené

V sudu voda slaná
a v ní mořská panna
Pánů celé skupiny
loudí na ní šupiny

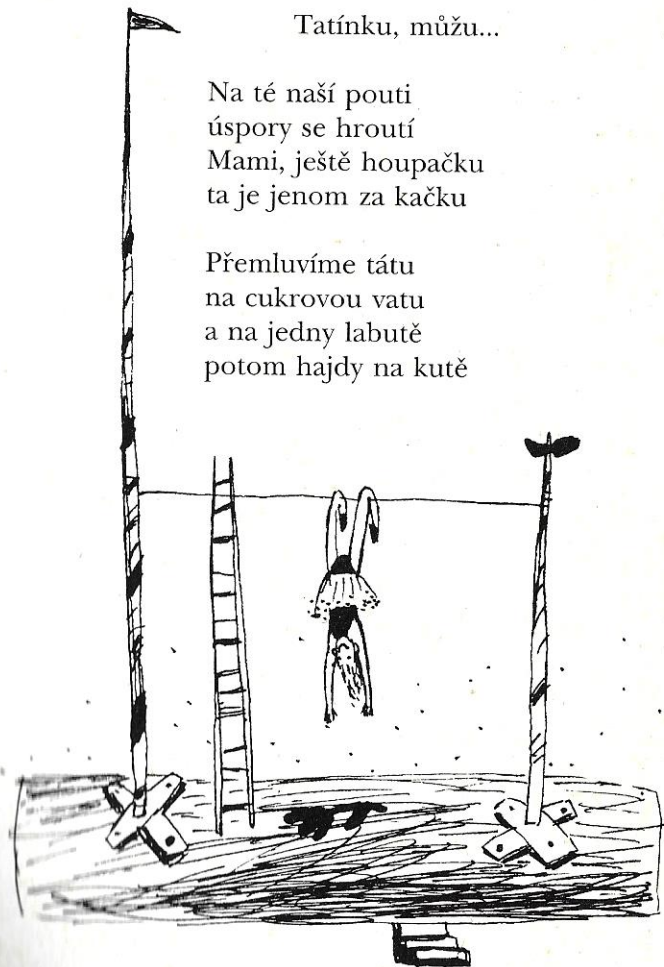

Vrhač vrhá nože
Kdekdo volá: Bóže
vždyť tu slečnu probodne
To by bylo nevhodné

Tatínku, můžu...

Na té naší pouti
úspory se hrouť
Mami, ještě houpačku
ta je jenom za kačku

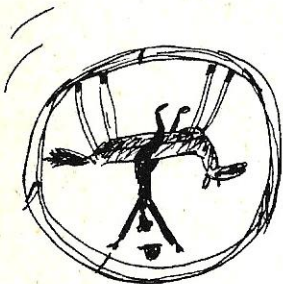
Přemluvíme tátu
na cukrovou vatu
a na jedny labutě
potom hajdy na kutě

NA TĚ NAŠÍ
POUTI

Na té naší pouti
lochneska se kroutí
Tatínkové a mámy
pospěšte tam za námi

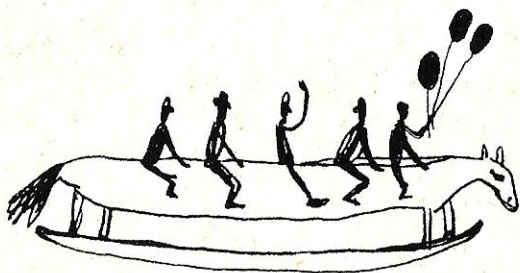
Koupíme si štěstí
bouchneme si pěstí
Fackovací panáci
jsou pro každou legraci

Tatínku, můžu
koupit si žu-žu?
Žaludek si přeplácáte
říkám vám to podesáté

Provazochodci
líbí se otci
Maminka nás domů žene
všechno je tu předražené

V sudu voda slaná
a v ní mořská panna
Pánů celé skupiny
loudí na ní šupiny

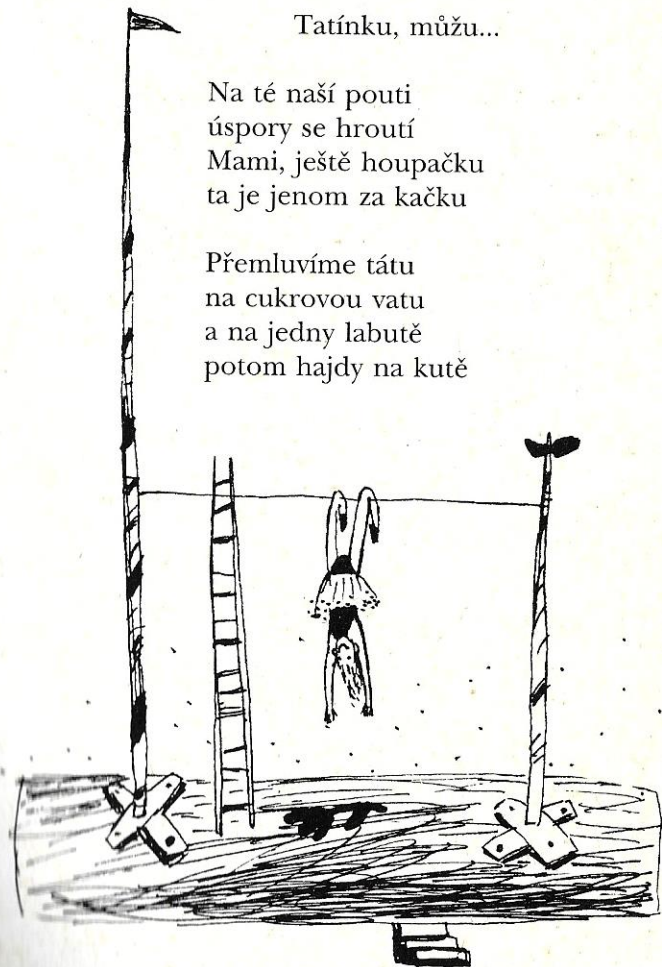

Vrhač vrhá nože
Kdekdo volá: Bóže
vždyť tu slečnu probodne
To by bylo nevhodné

Tatínku, můžu...

Na té naší pouti
úspory se hrouť
Mami, ještě houpačku
ta je jenom za kačku

Přemluvíme tátu
na cukrovou vatu
a na jedny labutě
potom hajdy na kutě

PRÁZDNINY
U BABIČKY

Husy plavou po vodě
kočka leží v chládku
vesnice je v pohodě
brambory jsou v řádku

Kvočna hlídá kuřata
říčka spěchá na jez
Nepij, když jsi uhřátá
to se radši najez

Prázdniny u babičky
prázdniny v Čechách (a na Moravě)
krásné jak holubičky
na horkých střeších

Prázdniny u dědečka
prázdniny na vsi (a na dědině)
Školní rok, ten se přečká
nastanou, nastanou zas

Ve stáji jsou vlaštovky
které mouchy loví
Mouch je pořád na stovky
kde se berou nový

Zavrtej se do fůrky
budeš vonět senem
Zaváříš-li okurky
přidej kopr s křenem

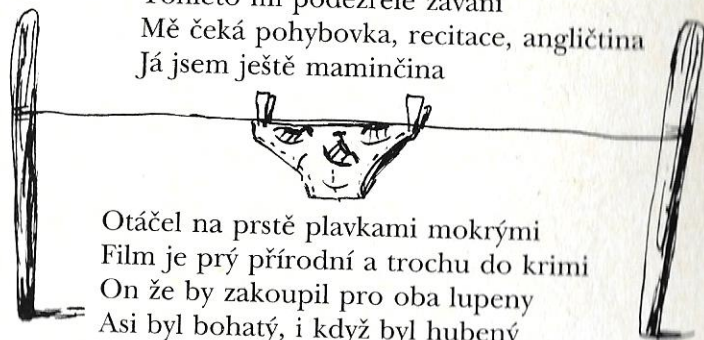
MOKRÉ
PLAVKY

Otáčel na prstě mokřýma plavkama
Takovou vzpomínku na léto Slávka má
Upad jí hřebínek a on hned zved jí ho
zeptal se, zda by šla do kina letního

Co hrajou? Já nevím. Prej něco o moři
Točí si plavkama a přitom hovoří
Pod nosem něco mu tmavého rašilo
v hlavě mu nejspíše pořádně strašilo

Řekla mu:

Já nemám čas, já ještě nemám čas
Mě čeká gymnastika, ruční práce, plavání
Tohleto mi podezřele zavání
Mě čeká pohybovka, recitace, angličtina
Já jsem ještě mamincina

Otáčel na prstě plavkami mokřými
Film je prý přírodní a trochu do krimi
On že by zakoupil pro oba lupeny
Asi byl bohatý, i když byl hubený

Řekla mu, prosím tě, nespád jsi z jahody
já byla s holkama normálně u vody
Ty se tu objevíš, neznáš mě, já tebe
A přitom cítila, že stoupá do nebe

BYL RODIČ
A MĚL DĚCKO

Byl rodič a měl děcko
to bylo jeho všecko
spolu žili, vodu pili
jedli chléb i koláče

Ti dva si spolu hráli
když mohli, tak se smáli
Někdy taky přišly mraky
tak se dali do pláče

A život s nimi uhání
dál cestou necestou
To dítě náhle, bez ptaní
tu stojí s nevěstou

Je rodič a má děcko
a je to jeho všecko
spolu žijou, vodu pijou
jedí chléb i koláče

A najednou jsi dědou
máš hlavu celou šedou
Je to, hochu, k smíchu trochu
částečně i do pláče

A století se překulí
a stává se to zas
Jsi dítě s bílou bambulí
a pak máš bílý vlas

Jsi rodič a máš děcko
a je to tvoje všecko
Spolu žijte, vodu pijte
jezte chléb i koláče

Když člověk zuby zatne
tak není to tu špatné
na tom světě, který zve tě
do smíchu i do pláče

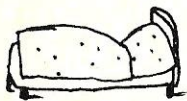

II.

STRAŠIDÝLKO
EMÍLEK

Uši má z angorského králíka
naříká, strašidelně naříká
Je to mé ochočené strašidlo
Mám ho rád
chodí se mnou spát

Strašidýlko Emílek
patří do všech postýlek
Strašidýlko Emílek
chce si se mnou hrát

Vypadá trochu jako mumie
ve dne spí, v noci se s ním užije
očima znenadání zabliká
Bu, bu, bu
To se začnu bát

Nosí mi otrávená jablka
někdy se přestrojí i za vlka
Já však vím, že je to můj Emílek
klidně spím
nechám si ho zdát

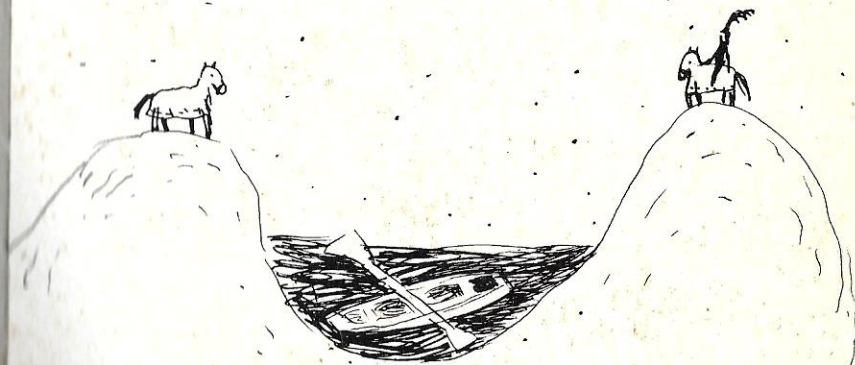
SKÁLO, SKÁLO, SKÁLO

Skálo, skálo, skálo
proč je lásky málo
Moře, moře, moře
proč je tolik hoře

Smutno je člověku ve sluji
Když zavřu oči, tak vesluji
vesluji na bílé pramici
u břehu stojí dva vraníci

Jeden je pro mne prý osedlán
z druhého dívá se krásný pán
Dej nožku, princezno, do třmenu
já si tě chci vzít za ženu

Skálo, skálo, skálo
proč je lásky málo
Moře, moře, moře
proč je tolik hoře

KOLOBĚŽKA

Napadla mě během dneška
kolo, kolo, koloběžka
Ta by stála za pokus
polojízda poloklus
Dospělí to neocení
pro ně koloběžka není
Nemáte však ponětí
co to bude pro děti

To nás těší, těší, těší
že nás pěší, pěší, pěší
horkotěžko dohoní
Pěší strýček s pěší tetou
když se před řídítky pletou
tak se na ně zazvoní

Setkáme-li se s překážkou
ubrdíme to podrážkou
Kdo neumí řídit
dá si octan hlinitý
Setkáme-li se s poruchou
dojdeme k cíli po rukou
Setkáme-li se s bahnem
okamžitě zahnem

Kdo má hlavu těžkou, těžkou, těžkou
ať to zkusí s koloběžkou
šťěstí se mu vrátí zpět
Kdo má vítr kolem uší
komu srdce láskou buší
toho baví, baví svět

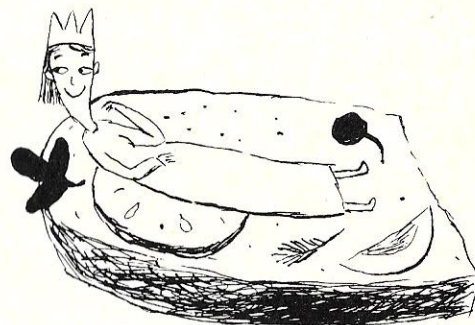
STATISTIKA

Je statisticky dokázáno
že slunce vyjde každé ráno
a i když je tma jako v ranci
noc nemá celkem žádnou šanci

Statistika nuda je
má však cenné údaje
neklesejme na mysl
ona nám to vyčíslí

Když drak si z nosu síru pouští
a Honza na něj číhá v houští
tak statistika předpovídá
že nestvůra už neposnídá

Tak vyřídte to ctěné sani
že záleží to čistě na ní
Když nepustí ji choutky dračí
tak bude o hlavičky kratší

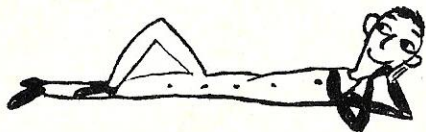
KDYBY SE
V KOMNATÁCH

K životu na zámku
mám jednu poznámku:
Je tu neveselo
je tu truchlivo
V ostatních královstvích
nezní tak málo smích
není neveselo
není truchlivo

Kdyby se v komnatách
běhoun jak hrom natáh
a na něm akrobati
začali kejklovati
Kdyby nám v paláci
pištěli dudáci
to by se krásně žilo
to by byl ráj

Kde není muzika
tam duše naříká
tam je neveselo
tam je truchlivo
Chtěla bych dvůr pestrý
kde znějí orchestry
pěkně naveselo
žádné truchlivo

DĚLÁNÍ

Když máš srdce zjihlé
když máš potíže
tak dej cihlu k cihle
těsto do díže
Upeč třeba chleba
postav třeba zeď
žal se krásně vstřebá
začni s tím hned teď

Dělání, dělání
všechny smutky zahání
dělání, dělání je lék
Dělání, dělání
to nám úsměv zachrání
dělání, dělání je lék

VODA
VODĚNKA

Voda, voděnka hladí oblázky
Takové je pohlazení
takové je pohlazení od lásky

Kdo se té vody jednou napije
ten své srdce neuhlídá
ten své srdce neuhlídá, ztratí je

Větre, větríčku, běžíš po poli
pofoukej mi mou hlavičku
pofoukej mi mou hlavičku, ať nebolí

Když se dvě srdce šťastně potkají
na voděnce chladné ledy
na voděnce chladné ledy pukají

Já jsem tvá milá, ty jsi můj milý
proč bychom se o samotě
proč bychom se o samotě trápili

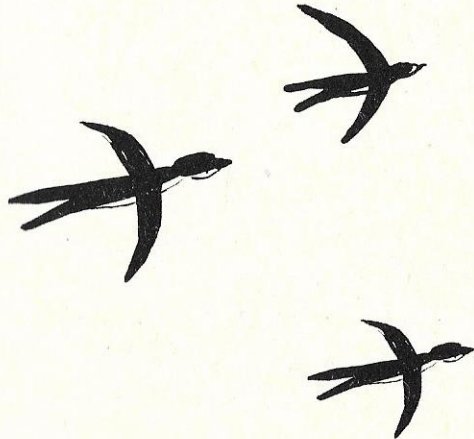
KDYBYCH BYLA
VLAŠTOVKOU

Kdybych byla vlaštovkou
měla křídla hbitá
Ptal bych se, kdo sítě má
do kterých se chytá

Kdybych měla peříčka
převzácného ptáka
Hledal bych tě píšťalkou
na kterou se láká

Já bych si tě odchytil
do té klece z proutí
Abys mi moh ze zlata
kroužek navlíknouti

Nestrachuj se, zlý není
kdo tě drží v dlani
Změní ti jen příjmení
budeš jeho paní

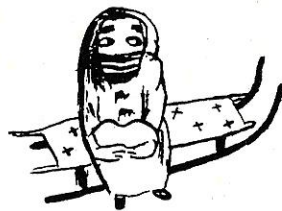
SEVERNÍ VÍTR

Jdu s děravou patou
mám horečku zlatou
jsem chudý, jsem sláb, nemocen
Hlava mě pálí
a v modravé dáli
se leskne a třpytí můj sen
Kraj pod sněhem mlčí
tam stopy jsou vlčí
tam zbytečně budeš mi psát
Tam v dřevěné boudě
sen o zlaté hroudě
já tisíckrát nechám si zdát

Severní vítr je krutý
počítej, lásko má, s tím
k nohám ti dám zlaté pruty
nebo se vůbec nevrátím

Tak zarůstám vousem
a vlci už jdou sem
už slyším je výt blíž a blíž
Už mají mou stopu
už věští, že kopu
svůj hrob a že stloukám si kříž
Zde leží ten blázen
chtěl dům a chtěl bazén
a opustil tvou krásnou tvář
Má plechový hrnek
a pár zlatých zrněk
a nad hrobem polární zář

PSÍ
PÍSNÍČKA

Když mám náladu pod psa
můj pes udělá hopsa
a hned se žije líp
můj pes je samý vtip

Když po starostech denních
dá mi do dlaně čenich
jo, to se mi to spí
jsem pod ochranou psí

Když tě, Voříšku
hladím po bříšku
ty jsi šťastný jako blecha
co máš v kožíšku

Člověk psa má rád
že je kamarád
že má smysl pro psí kusy
že si umí hrát

Když se narodí feně
malé chlupaté štěně
tak rozjasněte líc
je o přítele víc

PASU, PASU
PÍSNÍČKY

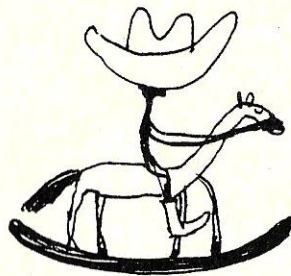
Písnička podobá se ovci
a noty rostou na jalovci
Ovečky zvoní a zvoní
a je tu lávka a jdou po ní

Jedna je veselá a hravá
druhá mi na klín hlavu dává
třetí je z toulavého stáda
já je mám všechny stejně ráda

Pasu, pasu písničky
na trávě zelené
večer je mám pod víčky
jsou krásné, ne že ne

Ovečky před vlkem se chvějí
ta malá strachem ani nejlí
Těším ji řečí láskyplnou
ona pak zahřívá mě vlnou

Dokud mé stádo trávu spásá
ze světa nevymizí krása
Zpívejte se mnou písně pěkné
bude nás víc a vlk se lekne

NENÍ NUTNO

Není nutno, není nutno
aby bylo přímo veselo
Hlavně nesmí býti smutno
natož aby se brečelo

Chceš-li, trap se, že ti v kapse
zlaté mince nechřestí
Nemít žádné kamarády
tomu já říkám neštěstí

Nemít prachy - nevadí
Nemít srdce - vadí
Zažít krachy - nevadí
Zažít nudu - jó, to vadí

Není nutno, není nutno
aby bylo přímo veselo
Hlavně nesmí býti smutno
natož aby se brečelo

III.

HOLUBÍ DŮM

Zpívám ptákům a zvláště holubům
Stával v údolí mém starý dům
Ptáků houf zaléтал ke krovům
Měl jsem rád holubích křídel šum

Vlídna dívka jim házela hrách
Mávání perutí víří prach
Ptáci krouží a neznají strach
Měl jsem rád starý dům, jeho práh

Hledám dům holubí
Kdopak z vás cestu ví
Míval stáj roubenou, bílý štít

Kde je dům holubí
a ta dívka kde spí
Vždyť to ví, že jsem chtěl pro ni žít

Sdílný déšť vypráví okapům
Bláhový, kdo hledá tenhle dům
Odrůstáš chlapeckým střevícům
Neslyšíš holubích křídel šum

Nabízej úplatou cokoli
Nepojíš cukrových homolí
Můžeš mít třeba zrak sokolí
Nespatříš ztracené údolí

SOŇA VÍ

Žárovičkou nula celá tři watty
svítím si a hledám volný priváty
Všude mají devizový cizince
dneska, láska, nebudem spát v peřince

Soňa si píše deník
a zapsala tam: seník

Soňa ví, Soňa ví
jak je seno voňavý
Soňa ví, Soňa ví
jak je voňavý

U levýho ouška mateřidouška
u pravýho spánku voní po heřmánku

Soňa touží navštěvovat hotely
kde vám dají snídani až k posteli
Z toho mráčku asi pršet nezačne
Koukali jsme na ceny, jsou přízračné

Soňa si píše deník
a opsala tam ceník

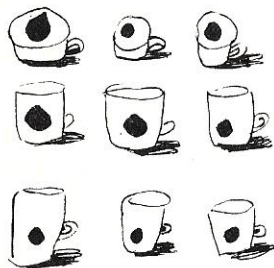

MLÉČNÝ BAR

Když jde naše třída do baru
mléčného
bere s sebou třídního Járu
Ječného

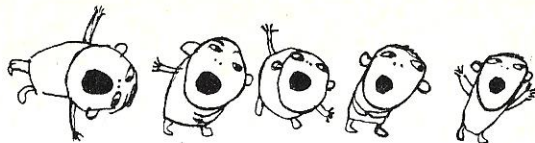
Náš třídní je taky na sladký
pečivo
Má daleko radši oplatky
než pivo

Dáme si: Pětatřicet chlebíčků
je nám jako v nebičku
Pětatřicet kremrolí
co se v puse rozdrolí
Pak se nese do baru
pětatřicet pohárů
Když to všichni spapají
pak ještě
pětatřicet kakají
kakají, kakají
pětatřicet kakají

Učitel zná řeči a má z nich
doktorát
bez řeči však sní pět mandlových
čokolád

Co je dobrý, to je nezdravý
přítel
Učitel nám o tom vypráví
vesele

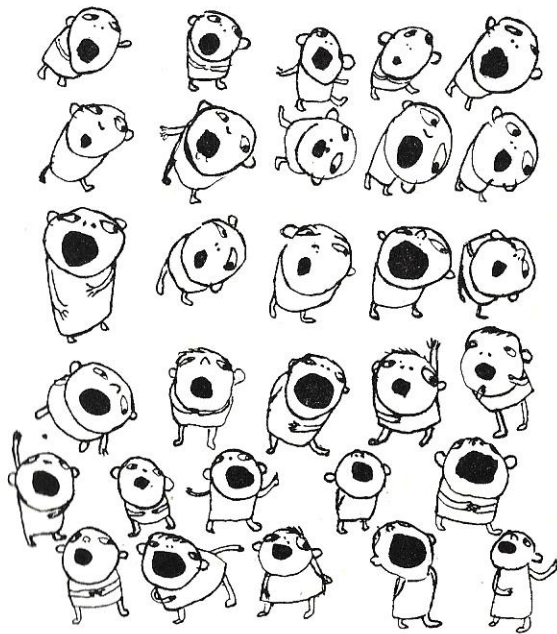

Dáme si: Pětatřicet chlebíčků...

Pro případ, že člověk potká psy
toulavé
Koupíme pár dobrot do kapsy
do pravé

Vracíme se zpátky do školy
pěšinou
Celou třídu břicho rozbolí
většinou

Měli jsme: Pětatřicet chlebíčků...

KLOUZAČKA

Nedaleko školy
je kopeček holý
na něm se nám narodila klouzačka

Žactvo se tím kochá
prý ta kluzká plocha
to je něco pro školníka Vondráčka

Každé noci o půlnoci
když ho nikdo nevidí
klouže se tam s rozběhem
a vůbec prý se nestydí

Školnice je vystrašená
co každou noc vyvádí
nebojte se, školník asi
vzpomíná si na mládí

Jednoho dne zjitra
našel tam žák Pitra
klíče od všech tříd a též od kotelny

Školníku je líto
že teď každý ví to
netuší, že tím je pro nás kouzelný

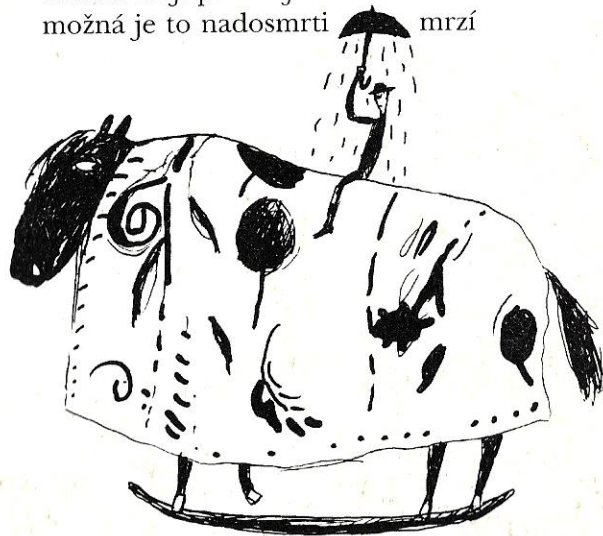
NEOPOUŠTĚJ

Neopouštěj staré známé pro nové
zvláště když jsou momentálně v nouzi
Možná mají paměť jako slonové
každé ráno tesknota je vzbouzí

Neopouštěj staré věci pro nové
i když barva šediví a prýská
Byly kdysi lesklé, byly chromové
a teď se jim na smetišti stýská

Dneska jsi tak úspěšný a nemáš strach
žádný hřebík netlačí tě v botě
zítra budeš opuštěný starý brach
zítra budeš úspěšný kůl v plotě

Neopouštěj staré známé pro nové
nebuď na ně zčistajasna drzý
možná mají paměť jako slonové
možná je to nadosmrtní mrzí

HOLKY
Z POLABÍ

Žádná holka z Polabí
bez jízdniho kola by
ani chvíli nebyla
Zkuste holce z Poděbrad
jízdni kolo odebrat
každýho by zabila

Do školy i do úřadu
na kole, na kole, na kole
Krásné vpředu, krásné vzadu
na kole, na kole, na kole

Navštěvují tety, strýce
na kole, na kole, na kole
Z radnice do porodnice
na kole Polabanka Polabím se řítí
Polabané křičí: chci tě, lásko, mítí

Myslíš-li to upřímně
vem kolo a chyt si mě
za mé zlaté copánky
Ke kolu si zakrátko
příšroubujem sedátko
pro malé Polabánky

ŠVADLENKA
MADLENKA

Švadlenka Madlenka zpívá
písničku uplakanou
Nad šicím strojem se kývá
a slzy jí zvolna kanou

Naštěstí právě jdu kolem
Madlence naslouchám
Srdce mi usedá bolem
a tak se švadlenky ptám

Co se vám stalo, mé dítě
šijete z posledních sil
Řekněte, došly vám nitě
či ztroskotal života cíl

Jestli se trápíte láskou
zadržte slziček proud
S takovou nevšední kráskou
bych navždycky žitím chtěl plout

V Madlence vyznáním prostým
rozkvétá něžný cit
Běžový svatební kostým
okamžitě začne šít

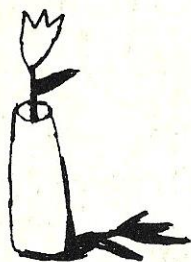
Švadlenka Madlenka zpívá
zpívá a o štěstí sní
Nad šicím strojem se kývá
já tichounce kývám se s ní

JARO DĚLÁ
POKUSY

Jaro dělá pokusy
vystrkuje krokusy
Dříve než se vlády chopí
vystrkuje periskopy

Než se jaro osmělí
vystrkuje podběly
Ty mu asi dolů hlásíš
čerstvé zprávy o počasí

Jaro, je to v suchu
zima už nemůže
stoupá teplota vzduchu
a míza do růže
Jaro, je to v suchu
vichry už nedujou
Nahlas nebo v duchu
lidí se radujou

U dopravní cedule
vyrostly dvě bledule
Blízko telegrafní tyče
vyrostly dva petrklíče

Mravenci už pracujou
holky sukně zkracujou
slunce svítí, led je tenký
jaro, vem si podkolenky

Jaro, je to v suchu...
...lidí se radujou
Stromy se radujou
Keře se radujou
Ryby se radujou
Mouchy se radujou
Myši se radujou
Dveře se radujou
Okna se radujou
Opice se radujou
Kočky se radujou
Sloni se radujou
Ministři se radujou

NASTÁVÁ MÁJ
(na samohlásku „a“)

Ač máj má rána chladná
Slávka, známá kráska z Kladna
ta vstává na vlak ráda
ta vstává na vlak ráda

Jak vlak tak z Kladna chvátá
nastává zastávka pátá
tam pasák pásá stáda
tam pasák pásá stáda

Nastává máj, nastává máj
a Slávka na pasáka mává
Vstává náš kraj, vstává náš kraj
a mladá láska zašla k nám

Jak svalnatá má záda
a jak sám svá stáda zvládá
ta strakatá svá stáda
ta strakatá svá stáda

Tak láska v ňadra padá
Slávka má pasáka ráda
svá práva láska žádá
svá práva láska žádá

Nastává máj, nastává máj
a Slávka na pasáka mává
Vstává náš kraj, vstává náš kraj
však pasák naspává flám

2

POPRCHÁVÁ

Poprchává
to se stává
Nechtěj po slunci jen svit
vždyť si musí vorazit
Poprchává

Poprchává
to se stává
Slunce hřálo tolik dní
což je víc než solidní
Poprchává

Pro deštník, pro deštníky bude opět ráj
už to cítí, už to cítí, že se provětraj

Poprchává
jásá tráva
jásají i jasaný
kývají se na strany
Poprchává

Poprchává
no tak sláva
Holkám plihnou účesy
mě to vůbec neděsí
Poprchává

Poprchává
to je zpráva
Mámě zmoknou peřiny
její i ty dceřiny
Poprchává

Poprchává
to se stává
Možná bude z toho děšť
velký jako Budapešť
Poprchává

ZLATNICKÁ

Provdala se krásná panna
za švarného zlatníka
byl to chlapík radost sama
teď však stále naříká

Všechny jeho zlaté pruty
ukradli mu zloději
je z té ztráty celý žlutý
nemá žádnou naději

Když ho žena utěšuje
a je celá dojatá
zlatník u ní zpozoruje
že má srdce ze zlata

Dej mi srdce, ženo milá
nadělám z něj náušnic
živnost bys tím zachránila
nehrozí nám pak už nic

Dobrá žena srdce dala
ku prospěchu živnosti
strašná změna se s ní stala
zlatník pláče lítostí

Vždyť mu spílá darmojedů
ve sklepě ho zavírá
do čaje mu míchá jedu
zlatník zvolna umírá

Než svou duši k nebi pustil
odhodlal se k závěti
vše, co věděl, do ní zhustil
můžete ji slyšeti:

Učinil jsem kvůli zlatu
z dobré ženy cynickou
tohleto mám za odplatu
hynu smrtí klinickou

ELEKTRICKÝ
VALČÍK

Jednoho letního večera
na návsi pod starou lípou
hostinský Antonín Kučera
vyvalil soudeček s pípou

nebylo to posvícení
nebyla to neděle
V naší obci mezi kopci
plnily se korbele

Byl to ten slavný den
kdy k nám byl zaveden
elektrický proud
střídavý, střídavý
silný elektrický proud
střídavý, střídavý
zkrátka elektrický proud

A nyní kdo tu všechno byl:
okresní a krajský inspektor
hasičský a recitační sbor
poblíže obecní váhy
tříčlenná delegace z Prahy
zástupci nedaleké posádky
pod vedením poručíka Vosátky
početná skupina montérů
(jeden z nich pomýšlel na dceru
sedláka Krušiny)
dále krojované družiny
alegorické vozy
italský zmrzlinář Amadeo Cosi
na motocyklu Indian
a svatý Jan z kamene vytesán

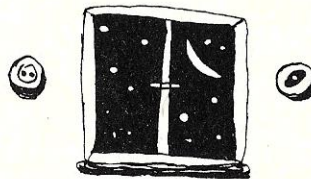
Byl to ten slavný den...

Z projevu inženýra Maliny
z Elektrických podniků:
Vážení občané, vzácní hosté
s elektřinou je to prosté
od pantáty vedou dráty
do žárovky nade vraty
odtud proud se přelévá
do stodoly, do chlěva
Při krátkém spojení dvou drátů
dojde k takzvanému zkratu
Kdo má pojistky námi předepsané
tomu se při zkratu nic nestane
kdo si tam nastrká hřebíky
vyhoří a začne od píky
Do každé rodiny
elektrické hodiny

Na stránkách obecní kroniky
ozdobným písmem je psáno:
Tento den pro zdejší rolníky
znamená po noci ráno

Budeme žít jako v Praze
všude samé vedení
Jedna fáze, druhá fáze
třetí pěkně vedle ní

Byl to ten slavný den...

PANSKÝ KOČÍ

Panský kočí ten se má
Jezdí s pány cestama
Ze zámku do zámku
vozí samou smetánku

Když má panstvo hostinu
lehne kočí do stínu
má tam čas na šprýmy
s ostatními kočími

Je to dobré zaměstnání
čehý a hot
Klapou koně grošovaní
jak podle not, jako z not

Kočí pánu prozradí
co se šustne v podhradí
Za tepla donese
v pase při tom ohne se

Chce to zvláštní povahu
u panského potahu
a dobrý žaludek
na tu spoustu lahůdek

Je to dobré zaměstnání...

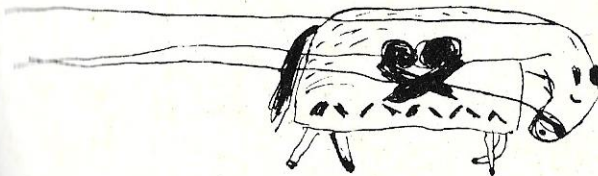
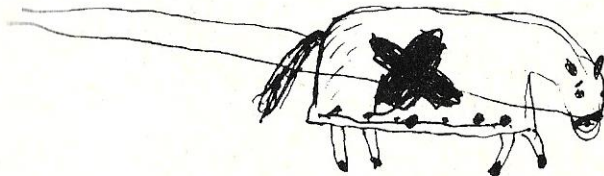
V širém poli u Stupna
byla bitva ukrutná
Z kroniky víme, že
dali pána do věže

Novým pánem starý pán
najednou byl vystřídán
Co se však nemění
kočí ani spřežení

Je to dobré zaměstnání...

Starý pán je za mříží
smutně z věže vyhlíží
Kočí můj bývalý
jak my jsme se mívali

Kočí si ho nevšímá
neboť život lepší má
Ze zámku do zámku
zase vozí smetánku

OŘECH V MEDU

Když namočím si ořech do medu
velký věci náhle dovedu
vjede do mě strašná síla
přepral bych i krokodýla
když namočím ořech do medu

Měl jsem tuhle karambol jak hrom
před chladič mi padnul statnej strom
Madla řekla: Nedojedem
Já sněd jeden vlašák s medem
jako píрко odhodil jsem strom

Jó, ořech ze skořápky
zlatej med z úlu
rázem patřím mezi chlápky
co neznaj smůlu

Mám výdrž po ořechu
mám pílí včelí
přeložím vám celou střechu
kdybyste chtěli

Já Madlu svou jsem neobloudil hned
těch ořechů a medu co jsem sněd
Teprv dneska Madla to ví
že jsem pravý ořechový
a je na mě sladká jako med

Když do bytu mi vnikli gauneři
zrovna jsem si medil u dveří
Jednomu jsem vrazil ránu
druhej dostal do šimpánu
Kampak na mě, milí gauneři

OČI A OKA

Když citron stříkne do oka
to víme, to známe
nastane bolest divoká
to víme, to známe

On citron patří do těla
to víme, to známe
však okem se to nedělá
to víme, to známe

Není oko jako oko
třeba oko kuří
nezapláče, nezamrká
jenom v botě duří

Slečna Ječná byla včera
v malinovém houští
proto se jí na punčoše
další oko spouští

Když zajíc přehlídne oko
to víme, to známe
tak snědí ho na divoko
to víme, to známe

Kdo dělá jen tak naoko
to víme, to známe
ten do kapsy má hluboko
to víme, to známe

Když ti holka padne do oka
to víme, to známe
tak oženíš se do roka
to víme, to známe

A kdo má srdce chytlavý
to víme, to známe
už nikdy ji nevyplaví
to víme, to známe

SEMIŠKA

Kdysi krásná, kdysi módní, kdysi nová
na smetišti polobotka semišová
v útrobách té semišky
usadily se myšky
a ty myši v skrýši slyší divná slova

Kde je asi moje pravá kamarádka
Proč jsem sama na smetišti zvaném skládka
Snad se na mě nehněvá
že jsem na všechno levá
levá bota, která vzala život zkrátka

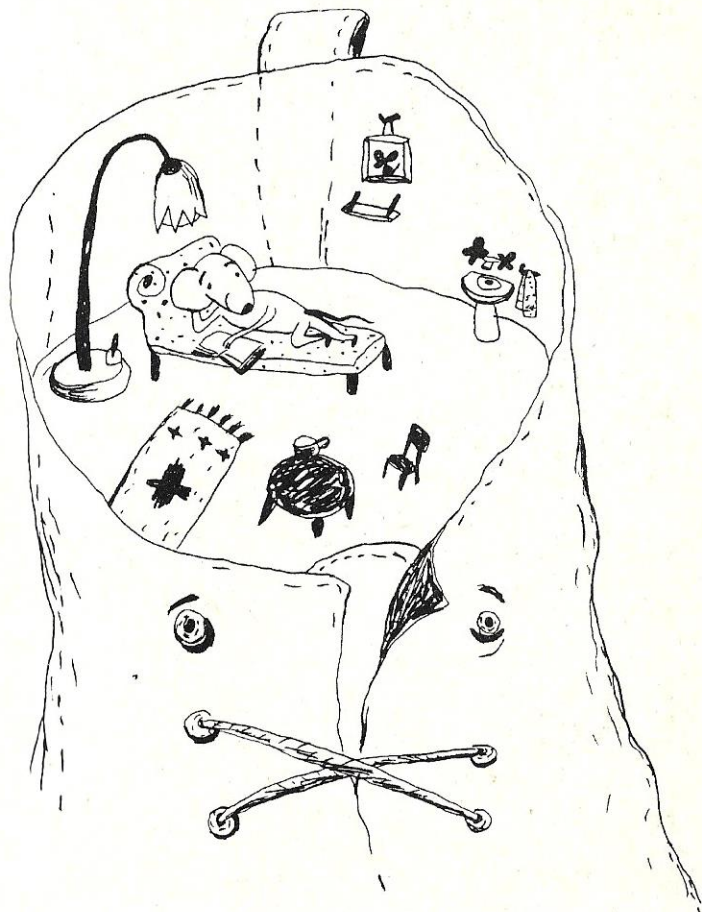
Vzpomínáš, neříkej, že ne
jak jsme byly v Praze koupené
jak jsme pozdě k ránu
chodívaly z flámů
jak jsme byly v Poděbradech na dovolené

Vzpomínáš, neříkej, že ne
jak jsme byly krásně kožené
jak jsme byly v gala
a jak hudba hrála
jak jsme byly šťastně rozpoložené

Tak si zpívá polobotka neduživá
už je sivá, už si světa neužívá
S vyplazeným jazykem
na smetišti velikém
stará bota, leklá bota, bota tklivá

Rozpadá se vlivem deště šněrovadlo
její srdce ale ještě neuvadlo
I když semiš plešatí
chtělo by se plesati
Myslí na bál, na procházku, na divadlo

Neslyšíme na smetišti žádná slova
jelikož jsou velmi tichá, semišová

ZÁŘÍ

Září, září
na léto jde stáří
zlaté slunce září
malátně a s únavou

Žáci, žáci
ve slohové práci
píšou jak nám ptáci
mizí nad hlavou

Švestky se modrají
jablka sládnou
září jde po kraji
rybníky chladnou

Obal se, pavoučku
hedvábnou nití
ulétni podzimu
nebo tě chytí

Září, září
na léto jde stáří
zlaté slunce září
malátně a s únavou

Žáci žáci
ve slohové práci
píšou jak nám ptáci
mizí nad hlavou

PROSINEC

Je prosinec a vrabec prosí
mějte lásku v duších
a listonoši klapky nosí
na promrzlých uších

Spí včelí úl
spí bílá zahrada
spí světa půl
mráz řeku opráda

Slyš, koledu si dítě zpívá
hlas má trochu tklivý
však v jablku se hvězda skrývá
budem dlouho živi

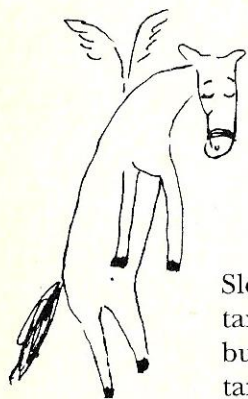
Postůj chvíli, budeš bílý
protože se krásně chumelí
Bílou plání pán a paní
do lesa si vyšli na jmelí

Je prosinec a vrabec prosí
mějte lásku v duších

KDYŽ SE
ZAMILUJE KŮŇ

Když se zamiluje kůň
tam někde v pastvinách
láskou hlubokou jak tůň
tam někde v pastvinách
Když se zamiluje kůň
koňskou láskou
zpívejte písničku
pro jeho klisničku
nechte ho jít

Nejkrásnější zvíře
zvíře pro rytíře
jmenuje se kůň

Važte si ho, lidé
ať nám jich pár zbyde
jmenuje se kůň

Slečna s bílou lysinkou
tam někde v pastvinách
bude brzy maminkou
tam někde v pastvinách
Vždyť se zamiloval kůň
koňskou láskou
hřívu si navlnil
aby ji oslnil
a cválá k ní

MOJE MILÁ
PLAVÍ KONĚ

Moje milá plaví koně na soutoku
bosou nohou dotýká se jejich boků
Moje milá plaví koně
jsou to koně mí
Nad tou krásou ptáci ztichnou
soutok oněmí

Když jsou koně znavení
pomůže jim plavení
Když jsou koně ušlí
má milá je hřebelcuje mušlí

Kdyby mi tu moji milou vzala voda
stala by se na soutoku velká škoda
Je to přece moje milá
jsou to koně mí
Nad tou ztrátou ptáci ztichnou
soutok oněmí

KOMÍNY

Rád se dívám na komíny
protějšího domu
Sbíhaj se mi při tom sliny
jako málokomu

K nebi stoupá tenký čoudek
barvy šedobílé
a já vím, že vdovec Houdek
zase smaží filé

Každý něco klohní
na domácím ohni
kupříkladu pan Šmíd
opéká si luncheon meat
Nikomu se nechce ven
sedí doma u kamen

Jeden komín skrytý v houštích
televizních antén
žádné dýmy nevypouští
ano, je to tamten

Bydlí pod ním jedna dívka
příjemného vzhledu
nemá doma kousek dřívka
ruce jako z ledu

Já jsem taky celý ztuhlý
mám však horké srdce
Vezmu jí tam kbelík uhlí
zahřeju ji prudce

Zahřeju té smutné slečně
její život chladný
Zůstaneme spolu věčně
nebo aspoň dva dny

DOSPĚLEJ NENÍ ZLEJ

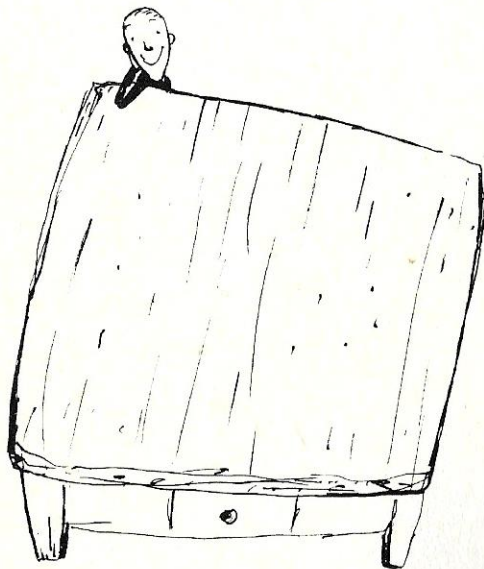
Dospělý je jako ty
má jen větší trampoty
Bolejí ho klouby
nerostou mu houby
má starosti rodinné
to ty nemáš, to ty ne

Dospělej není zlej
když, tak jenom některej
Je to jen odrostlý dítě
mračí se, ale nesní tě

Dospělej není zlej
klidně si ho pošimrej
aby se vesele kouk
nechodil světem jak brouk

Dospělý je jako ty
má jen větší trampoty
Je vyššího věku
a má delší deku
Pod ní sčítá potají
jak mu léta prchají

OBSAH

●	Když byla maminka dívčinou 6	● ● ●	Kluci, kluci s klukama 30
	Maminčin perník 7		Holubí dům 32
	Mravenčí ukolébavka 8		Soňa ví 33
	Pan doktor Janoušek 9		Mléčný bar 34
	Na té naší pouti 10		Klouzačka 36
	Prázdniny u babičky 12		Neopouštěj 37
	Mokré plavky 13		Holky z Polabí 38
	Byl rodič a měl děcko 14		Švadlenka Madlenka 39
			Brouci na jaře 40
			Jaro dělá pokusy 42
			Nastává máj 44
			Poprchává 45
● ●	Strašidýlko Emílek 16		Zlatnická 46
	Skálo, skálo, skálo 17		Elektrický valčík 48
	Koloběžka 18		Panský kočí 50
	Statistika 19		Ořech v medu 52
	Kdyby se v komnatách 20		Oči a oka 53
	Dělání 21		Semiška 54
	Voda, voděnka 22		Září 56
	Kdybych byla vlaštovkou 23		Prosinec 57
	Severní vítr 24		Když se zamiluje kůň 58
	Psí písnička 26		Moje milá plaví koně 59
	Pasu, pasu písničky 27		Komíny 60
	Není nutno 28		Dospělej není zlej 61

Zdeněk Svěrák

DĚLÁNÍ

*všechny
smutky
zahání*

Výbor z písňových textů
Ilustrovala Milada Fischerová
Graficky upravil Pavel Rajský
V Klubu mladých čtenářů
vydal jako svou 8552. publikaci Albatros,
nakladatelství pro děti a mládež, a. s.,
v Praze roku 1996
Odpovědné redaktorky Šárka Krejčová
a Zuzana Husáková
Výtvarná redaktorka Eliška Konopiská
Technická redaktorka Eva Rajská
Vytiskla tiskárna BBS Vimperk
13-221-KMČ-96 14/51
Doporučená cena 80 Kč
Cena pro členy KMČ 68 Kč

Pro čtenáře od 9 let

